

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Paizsné dr. Egyed Gabriella Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Dr.Faragó Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen várakozási díj megfizetése iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. november 8. napján kelt 13.G.40.007/2010/18. szám alatti ítéletével szemben az alperes által 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részét részben megváltoztatja és az alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 148.470. (Egyszáznegyvennyolcezer-négyszázhetven) Ft-ra szállítja le.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 14.500. (Tizennégyezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes 2009. december 22. napján terjesztett elő fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet a felek közötti nemzetközi vasúti árufuvarozási jogviszony alapján 409.536.Ft várakozási díj és késedelmi kamatai megfizetése iránt. Keresetét arra alapította, hogy a 2008. december 19.-i és 22.-i kisbéri rakodáskor a rakodási időt 24 óra - 24 óra időtartamban az alperes érdekkörében felmerült okból túllépték. Az alperes ellenkérelmében egyrészt a jogviszony hiányára hivatkozott, másrészt azzal védekezett, hogy a rakodási késedelem vis maior miatt merült fel, melyet a kedvezőtlen időjárás okozott.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel részben támadott ítéletével a kereset szerint 409.536.Ft várakozási díjban és késedelmi kamataiban marasztalta az alperest. Ezen túl 173.070.Ft perköltség megfizetésére kötelezte a Pp.78.§ . (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 2.§. (1) bekezdése alapján. Az ítélet indokolása perköltség összegére vonatkozó része szerint a

megyei bíróság nem látott lehetőséget az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött díj és az indokolt, igazolt készkiadások mérséklésére. A perköltség megállapításánál figyelembe vette a bíróság a felperes által lerótt 24.600.Ft kereseti illetéket is.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása és az alperest terhelő perköltség 75.000.Ft-ra leszállítása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Kifejtett álláspontja szerint a felperes javára megállapított elsőfokú perköltség összege a perértékre és az bonyolultságára figyelemmel rendkívül eltúlzott. A számba vehető felperesi perköltségek közül nem vitatta a 24.600.Ft lerótt kereseti illeték összegét, elismert 10.000.Ft utazási költséget, 14.775.Ft egyéb készkiadást. A felperes jogi képviseletével felmerült ügyvédi munkadíjat az R. ügyértékhez igazodó számítása, 20.500.Ft + áfa (25.625.Ft) összegben kérte meghatározni. Úgy vélte, hogy nincs olyan tény, amely a felperes perköltsége mérséklését kizárná.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett része helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a megyei bíróság az R. 2.§. (1) bekezdése szerint, a csatolt megbízási szerződés alapján helyesen határozta meg az elsőfokú perköltség mértékét. Rámutatott, hogy az eljárás elhúzódása az alperes képviselője magatartására volt visszavezethető, aki egy tárgyaláson sem jelent meg, illetve mulasztott a nyilatkozatok tételében is.

A fellebbezés nagyjából alaptalan.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló R. 2.§. (1) bekezdése szerint a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásának címén kötelezze a pereszes felet a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj (a.), valamint a fél által képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások (b.) együttes összegének megfizetésére. A pernyertes fél perköltségigénye kiterjed a jóhiszemű és célszerű pervittel kapcsolatban a teljes eljárás alatt felmerült minden indokolt költségre. (Pp.75.§. (1) bekezdés)

A felperes az R. idézett 2.§. (1) bekezdése szerint kérte az elsőfokú eljárásban a perköltsége megállapítását, melyhez - az alperes képviselője távollétében megtartott utolsó elsőfokú tárgyaláson - csatolta a felperes és meghatalmazott jogi képviselője közötti, módosított, határozatlan időre megkötött megbízási szerződést. A megbízási szerződés 2010. március 1. napjától hatályos V. pontja szerint a megbízott ügyvédi iroda megbízási díj címén munkaóránként 19.000.Ft/óra/fő + áfa díjazásra jogosult. Mellékelte ezen túl az R.4.§. (1) bekezdése alapján a készkiadásaira vonatkozó kimutatását is (18/F/2). Eszerint a meghatalmazott ügyvédnek a két tárgyalási megjelenésével 5.120.Ft vonatkozó költsége merült fel, a kereseti illeték 24.600.Ft volt, míg ügyvédi munkadíjként - a tárgyalási jelenlétet és a beadványok szerkesztését figyelembe véve - 5 munkaóra alapján 95.000.Ft + áfa (118.750.Ft) díjigénye volt. (Együtt: 148.470.Ft)

A fellebbezés helytálló hivatkozása szerint az R.2.§.(1) bekezdése szerint megállapított ügyvédi munkadíj összege indokolt esetben mérsékelhető, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével, vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. (R.2.§. (2) bekezdés)

A konkrét esetben a felperes meghatalmazott jogi képviselője az elsőfokú eljárás során két tárgyaláson jelent meg, és (a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel együtt) három beadványt szerkesztett, melyeket - összesen - 10 melléklettel látott el. Ezzel a kifejtett ügyvédi tevékenységgel a költségkimutatásban felszámított 5 eltöltött munkaóra arányban áll, az nem eltúlzott.

Az nem kétséges, hogy az egy munkaóra felszámítható, a megbízási szerződésben kikötött nettó díjazás, és így a felperes által az R.2.§. (1) bekezdése alapján igényelhető ügyvédi munkadíj mértéke (95.000.Ft) lényegesen eltér az R.3.§. (2) bekezdésében meghatározott tarifarendszer alapján követelhető ügyvédi munkadíjtól. Ez utóbbi ugyanis a pertárgyérték alapulvételével csak az áfa nélküli 20.500.Ft lenne. Azonban a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló IM rendelet megalkotásának célja az volt, hogy a pernyertes fél a polgári perben érvényesíthesse a pereszes féllel szemben perköltségként (Pp.78.§. (1) bekezdés) a megbízott jogi képviselőjével kötött megbízási szerződésben meghatározott ügyvédi munkadíjat is. Így az R. az ügyfél választására bízta, hogy az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj (2.§. (1) bekezdés), avagy a jogalkotó által felállított tarifarendszer (3.§. (2) bekezdés) alapján igényli az ügyvédi munkadíjat. A felperes jelen esetben az előbbi jogszabályi lehetőséget választotta és a megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíj nem mérsékelhető pusztán azért, mert megbízási szerződés megkötése hiányában a felperes kevesebb ügyvédi munkadíjat igényelhetne.

Ezen túl az ítéletábra egyetértett a fellebbezési ellenkérelem azon hivatkozásával is, hogy a bíróságnak a perköltségről való döntésénél figyelemmel kell lennie a fél perbeli magatartására, nyilatkozatainak célirányosságára és a bizonyítási eljárás menetére is. (így: BH 2000/504.) A Pp.80.§. (2) bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy az a fél, aki egyes perbeli cselekményeket sikertelenül végez vagy más módon felesleges költségeket okoz, az ebből származó költségeit a per eldöntésére tekintet nélkül viselni köteles.

A fellebbezési ellenkérelemben a felperes alappal hivatkozott arra, hogy az alperes a CIM-fuvarlevél egyértelmű adatai ellenére, a jóhiszemű pervitel követelményével ellentétesen tagadta a nemzetközi vasúti árufuvarozási jogviszony létrejöttét, mely nyilvánvalóan a per elhúzódásához és a felperes perköltségei növekedéséhez hozzájárult. Ezeket a költségeket pedig a Pp.80.§. (2) bekezdése szerint is viselni köteles.

A fellebbezés viszont annyiban alapos, hogy a felperes maga sem igényelt az elsőfokú eljárásban 173.070.Ft perköltséget, az - a lerótt 24.600.Ft kereseti illetékkal együtt is - csak 148.470.Ft volt. A 173.070.Ft perköltséget az elsőfokú bíróság a kereseti illeték kétszeri felszámításával, tévesen határozta meg.

Az ítélet tábla az alperes fellebbezését a Pp.256/A.§. (1) bekezdés e/ pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részét - a fentiekre figyelemmel - a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperest terhelő perköltség összegét 148.470.Ft-ra szállította le.

A fellebbezési perérték 98.070.Ft-ban volt meghatározható, melyből az alperes fellebbezése 24.600.Ft erejéig (25%-ban) vezetett eredményre. Az alperes fellebbezésén 7.000.Ft illetéket rótt le, jogi képviselője ügyvédi munkadíja az R.3.§. (2), (5) bekezdései alapján az áfával növelt 6.250.Ft-ban határozható meg. (együtt: 13.250.Ft) Ebből az összegből annak 25%-át, 3.312.Ft-ot igényelhet a felperestől a Pp.78.§. (1) bekezdése, 81.§. (1) bekezdése alapján. A felperes jogi képviseletével a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjat az ítélet tábla az R.2.§.(1) bekezdése alapján az áfával növelt 23.750.Ft-ban határozta meg. A felperes a másodfokú pernyerése arányára figyelemmel annak 75%-át, 17.812.Ft-ot igényelhet. Ezen összegek egybeszámításával az alperes 14.500.Ft másodfokú perköltség megfizetésére köteles a felperesnek.

G y ő r , 2011. május 30.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: